

Filip Škába - CONAN NEPŘEMNOŽITELNÝ

Poslední události zastihly Cimřeana v Aquilonii. Místní knížata se rozhodla za pomoci síly vypudit potměšilého čaroděje Utta-aha, který sídlil na severu Rahiriánských hor.

Svámi špinavým kousky sužoval lidi v širokém okolí.

Knížata vypravila nejlepší bojovníky a Conanovi bohatě zaplatila, aby je vedl. Oddíl se podařilo překvapit Utta-aha opilého po jakýchsi orgiích a spoutat. Cestou zpět však čaroděj vystřízlivěl a svým ohnivým pohledem přepálil pouta. V podobě dvouhlavého obřího medvěda pak zmasakroval celý oddíl. Zachránil se jen Conan, kterému se podařilo setnout medvědovi obě hlavy a Utta-aha tak na nějakou dobu zbavit fyzického těla.

Čaroděj však na útěku vyslovil strašlivou kletbu. Conan už nikdy neprokáže svou mužnost, už nikdy nepotěší ženu.

Když se Cimřeana vrátil do civilizace, zjistil, že kletba nelhala. Nepodařilo se mu připravit příjemné chvíle ani jediné z hebkých a dlouhonožných dívek, které ho jako hrdinu obletovaly. Brzy byl celé Aquilonii pro smích a i jemu začala chybět činnost, které se dříve kromě boje věnoval nejraději. Proto se rozhodl, že čest svého "meče" zachrání mečem ocelovým. Najde Utta-aha a donutí ho kletbu zrušit.

Pověsti o čarodějových kejklích dovedly barbara až do říše Shemu. Utta-ah zřejmě už zas nosil fyzické tělo. Conan se setkal s mnoha lidmi, kterým čaroděj provedl nějaký potměšilý kousek. Všichni ho posílali do Eruku.

Cimřeana dorazil do města pozdě večer. Ubytoval se v hostinci a nenápadně se pokusil od hostů něco vyzvědět. Marně. Utta-ah byl jistě ve městě. Nikdo však netušil kde.

Když Conan usínal ve svém pokoji, náhle se otevřely dveře (ačkoliv by přísahal, že je zamkl) a vstoupila mladá dívka. Její neobvyklá krása bojovníkovi na chvíli vyrazila dech. Vzápětí si však vzpomněl na své prokletí a zachmuřil se.

Dívka shodila plášť a odhalila nádherné nahé tělo. Sedla si na postel a začala roztouženě hladit svalnatou hrud barbara. Ten ji však odstrčil.

"Poslal tě hostinský?" zeptal se kysele.

"Sama jsem přišla." To Conana nepřekvapilo. Za dobu, co byl bez ženy, výrazně schátral, ale stále jeho obrovská svalnatá postava některé dívky neodolatelně přitahovala.

"Vím však, jakou kletbu na tebe uvalil Utta-ah, bojovníku." Cimřeana ji chytil za zápěstí až zaúpěla. "A nevíš taky náhodou, kde tu špinavou krysu najdu?"

"Jistě, že vím. Sídlí v bílém domě v kothianské čtvrti. Jiný takový tam není." Zasmála se. "Ale já po tobě toužím, Conane," řekla hlasem, při němž by se v jiném muži vařila krev. Vyňala malou lahvičku. "Vypij elixír." Alespoň pro tuto chvíli ti dá sílu a mužnost a ty mi oplatíš radu službou..."

"Nech si svůj elixír," zavrčel barbar. "Zítra sám přinutím čaroděje vrátit, co mi odejmul. A teď zmiz, děvko!"

Brzy ráno Conan osedlal koně a vyrazil do kothiánské čtvrti Eruku. Noční příhodu by považoval za sen, nebýt toho, že u jeho opasku visela ta směšná lahvička.

Mezi ubohými chatrčemi chudiny z Kothu stál čistě bílý dům. Nikdo by jej nepovažoval za sídlo potouchlého čaroděje. Tím spíš Cimřeana doufal, že najde Utta-aha nepřipraveného.

Před domem přešlapoval štíhlý vraník. Conan sesedl a tiše se vplížil do dveří. Ocítl se v jakési svatyni s mnoha svícemi kolem stěn. Ze stropu vycházelo přízračné světlo.

A před mramorovým oltářem ležela v řetězech dívka z Conanova snu!

"Rychle, Conane!" zvolala úpěnlivě. "Včera se mi podařilo opít Utta-aha do bezvědomí. Je to naše jediná šance!"

Barbar vytáhl svůj těžký meč. V tu chvíli však do síně vevrával sám Utta-ah. Měl dlouhý vous a na sobě pestrý plášť.

"Co tě přivádí, Cimmeřane?" poškleboval se čaroděj. "Dostal jsi snad chuť pomilovat se s mou otrokyní? Tak jen do toho, he." Mávl rukou a ze spoutané dívky spadl všechen šat. Odhalil její božská ňadra, boky a stehna, které by za jiných okolností přiváděly k šílenství.

Conan vyrazil. Širokým obloukem vedl meč na Utta-ahovu hlavu. Člověka by rozetnul na půl. Čaroděj však jen zavrával a ocel se od jeho temene neškodně odrazila.

"Tentokrát jsem oblékl lepší tělo, červe!" zachechtal se Utta-ah. Pak se jeho oči rozsvítili plamenem a upřely na barbara ohnivý pohled. Naštěstí však v opilosti nedokázal soustředit žár obou očí do jednoho bodu a tak Conan ucítil jen slabé pálení.

Cimmeřan znovu vyrazil do útoku. Všechny rány se však odrážely od chechtajícího se čaroděje jako od žuly. Conan marně dotíral. Navíc cítil, že žár sílí, jak Utta-ah pomalu střízlivěl. Za několik okamžiků usmaží barbara jako vepře na rožni.

"Elixír!" zvolala úzkostlivě dívka.

Bojovník, nedbaje na žár, utrl hrdlo lahvičky a vypil obsah. Tu ucítil, jak se v něm probouzí nejen mužná schopnost, ale také nadlidská síla svalů. Vyrazil a řval.

A znovu. Čaroděj klesnul na kolena a na jeho šíji se objevila šedá krev. Znovu a znovu Conan sekal, dokud se Utta-ahova hlava nekutálela po podlaze.

Okovy se rozpadly v prach a otrokyně byla rázem volná. Vrhla se Cimmeřanovi do náruče.

Po dlouhém polibku vsunula ruku pod jediný barbarův oděv a oba s potěšením zjistili, že zlá kletba skutečně pominula.

"Jen počkej, lasičko," mumlal Conan a cítil, jak se velká ňadra tisknou na jeho hrud, "ukážu ti, jak miluje bojovník ze severu!"

Dívka se smíchem vyvinula z jeho náručí. Jak byla nahá, vyběhla před dům a vyskočila na vraníka. Conan vyrazil za ní. Byl však tak zmožen bojem či již odvyklým vzrušením, že když se chtěl vyhoupnout na koně, obnažený meč se mu připletl mezi stehna a vykřikl bolestí, jako ještě nikdy v životě.

"U Croma!" zavyl. A pochopil, že tuto kletbu již nikdo neodvolá.

* Autor děkuje příteli Petru Litošovi, který název povídky vymyslel.